Χιλιάδες προσκυνητῶν χθὲς καὶ σήμερον καταθέτουν τὸν φόρον τῆς εὐλαβείας των πρὸς τὴν Ὑπέρμαχον Στρατηγόν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸ ἱερώτερον σύμβολον τοῦ Ἔθνους.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ἡ Ἀστυνομία εἶναι ἀξιέπαινος διότι ἐντείνει τὰς προσπαθείας της διὰ τὴν πάταξιν τῶν ἀσυνειδήτων αἰσχροκερδῶν εἰς βάρος τῆς ὑγείας τοῦ κοινοῦ. Εἰς τὸ ἔργον της ὅμως πρέπει καὶ ἡμεῖς νὰ τὴν ὑποβοηθοῦμεν.

ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΚΑΙ ΕΘΝΟΣ ΑΝΑΠΟΣΠΑΣΤΑ

ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΨΥΧΗΝ ΣΥΝΔΕΕΤΑΙ Ο ΣΗΜΕΡΙΝΟΣ ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Τοῦ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ, Δημάρχου, πρώην ὑπουργοῦ

Εἶναι, κατ' ἐξοχήν, συνδεδεμένη μὲ τὴν ἑλληνικὴν ψυχὴν ἡ ἑορτὴ τῆς Παναγίας. Ὅπου καὶ ἂν σταθῆτε ὑπάρχει ναὸς διὰ τὸ προσκύνημά της. Εἰς τὰ ὀρεινὰ καὶ κοντὰ εἰς τὴν θάλασσαν. Εἰς τὸ δουνὸ καὶ τὸ νησί. Ὁ Ἕλλην αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην πρὸς Αὐτήν, πρὸς τὴν Παναγίαν, νὰ ἀπευθύνῃ τὴν ἱκεσίαν του. Καὶ νὰ ἀποτίσῃ τὸν φόρον του. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ θρῦλοι του, διὰ μέσου τῶν αἰώνων, μαζί Της εἶναι συνδεδεμένα.

Τὴν αἰσθανόμεθα ὡς ὑπερτάτην Μητέραν, ἀπὸ τὴν Ὁποίαν, ἔχομεν πάντοτε κάτι νὰ ἐμπιστευθῶμεν. Θέλομεν νὰ μᾶς ἀσφαλίσῃ τὴν χαρὰν ἢ νὰ μᾶς ἀπαλύνῃ τὸν πόνον. Νὰ μᾶς ἐνισχύσῃ εἰς τὴν προσπάθειαν τοῦ καλοῦ νὰ μᾶς βοηθήσῃ εἰς τὴν ἀγωνίαν. Εἶναι ἡ πρώτη καὶ ἡ τελευταία ἐλπίς. Ἐν ὀνόματί της τὰ δάκτυλα κάμνουν τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, μὲ τὸ ὅραμά της ξεκινοῦμεν, διὰ τῆς ζωῆς τὴν περιπέτειαν, μὲ τὴν τόνωσίν της φθάνομεν εἰς τὸ τέρμα. Βρεφοκρατοῦσα ἡ βάσις τῆς δημιουργίας της εἶναι καθαρῶς δογματικὴ καὶ ἐντὸς τοῦ Χριστιανικοῦ κύκλου, συνήθως, ἐκφράζει τὴν ἀπέραντον στοργὴν τῆς Μητέρας, ποὺ τὴν αἰσθανόμεθα ἑτοίμην νὰ σκύψῃ ἐπάνω ἀπὸ τὴν ὀδύνην, διὰ νὰ ἀνοίξῃ ὁρίζοντας προσδοκιῶν, διὰ νὰ κρατίνῃ, διὰ νὰ χειραγωγήσῃ εἰς τὴν πραγμάτωσιν εὐγενῶν φιλοδοξιῶν καὶ εἰς τὴν δικαίωσιν τῶν μόχθων.

Ὁ πολυγραφότατος, σοφὸς Πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἀείμνηστος Τιμόθεος Θέμελης — προκάτοχος τοῦ σημερινοῦ Μακαριωτάτου κ. Βενεδίκτου τοῦ Α΄ εἰς ὃν πολλὰ, πάρα πολλὰ ὀφείλονται ὑπὲρ τῆς Ἁγιοταφικῆς Ἀδελφότητος — εἰς τὸ βιβλίον του «Αἱ Ἑπωνυμίαι τῆς Παναγίας» (Ἔκδοσις 1956) ἀναφέρει κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν, μὲ ἱστορικὸν, 1171 προσωνυμίας τῆς Παναγίας, ἀρχίζων ἀπὸ τὴν Παναγίαν τῆς Ἀϐϐαζίας, τῆς γνωστῆς λουτροπόλεως τῆς Ἰταλίας καὶ καταλήγων εἰς τὴν Ψυχοσωτήριον τῆς Ἐφέσου.

Ἡ Παναγία. Τὸ πάμφωτον ϐλέμμα, τὶ θεία φεγγοϐολὴ ἐξάρσεως τὶ ὑπέροχον μήνυμα γαληνεύσεως τῆς ψυχῆς καὶ ἀληθείας, διὰ τὸ πνεῦμα ποὺ κατάκοπον ἀπὸ τὴν δοκιμασίαν τῶν ἀμετρήτων συγκρούσεων ἰχνηλατεῖ μέσα εἰς συνεχεῖ τρικυμίσματα τὸν σκοπὸν τῆς ὑπάρξεως. Καὶ πόσον ἔχει ἀνάγκην αὐτῆς τῆς ἀκτινοϐολίας, ποὺ ἐνσταλάζει δύναμιν καὶ ὠμορφαίνει τὴν ζωὴν ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἄθυρμα συχνὰ τῶν ἀμφιϐολιῶν, παλαίει, διὰ νὰ ἰσορροπήσῃ πνευματικῶς, διὰ νὰ ἀρθῇ ἐπάνω ἀπὸ τὰ ἐφήμερα καὶ τὰ παροδικά, διὰ νὰ εὐθυγραμμισθῇ εἰς τὴν ἀποστολὴν καὶ τὴν ἀφιέρωσιν, εἰς τὸ χρέος, πρωτίστως πρὸς τὸν ἄνθρωπον.

Ἡ πίστις καὶ ἡ εὐλάϐεια, μὲ τὸν λιϐανωτὸν, ποὺ ἀνεϐαίνει ὑψηλά, πλέκουν σήμερον τὴν προσευχὴν τῆς καλωσύνης καὶ τῆς ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν Πλατυτέραν τῶν Οὐρανῶν. Καὶ ὁδηγοῦν εἰς ἔξαρσιν καὶ ἠθικὴν τελείωσιν. Ἀνοίξατε σήμερον τὴν καρδιά. Καὶ κλείσατε μέσα αὐτὸ τὸ αἴσθημα τῆς ὑπερτάτης τρυφερότητος, ποὺ ἀναπηδᾶ ἀπὸ τὴν ἁγίαν μορφὴν τῆς Παρθένου. Ἂς πορευθῶμεν, ἡμέραν τῆς μεγάλης ἑορτῆς Της πρὸς Αὐτήν. Καὶ θὰ γυρίσωμεν ἀσφαλῶς καλύτεροι. Ἀσφαλῶς περισσότερον ἄνθρωποι.

ΧΡΗΣΤΟΣ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ

ΑΞΙΟΛΟΓΑ ΘΕΜΑΤΑ

Μία ἀόρατος δύναμις

Τοῦ κ. ΣΩΤ. ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐξ ἀφορμῆς προσφάτου ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς διαφωτίσεως τοῦ κοινοῦ ἐπὶ τῶν διαφόρων δεισιδαιμονιῶν, βασκανίας κλπ., ἀπὸ τῶν αἰώνων τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος, αὐτὴ ἡ ἀόρατος δύναμις, «ἡ βασκανία», ἐθεωρεῖτο «ὡς πάντων μήτηρ τῶν κακῶν». Ὁ Πλούταρχος δογματίζει «βασκανίην φυλακῇ πάσῃ τὰ μάλιστα φυλάσσειν». Ὑπὸ τοῦ πονηροῦ ὀφθαλμοῦ τήκεται τὸ σῶμα, οἷον ρεύματός τινος ὀλεθρίου ἐκ τῶν φθονερῶν ὀφθαλμῶν ἀπορρέοντος καὶ λυμαινομένου καὶ διαφθείροντος. Τὴν βασκανίαν οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν πρόγονοι, εἰς εἰδικὸν δαίμονα ἀποδίδοντες, ἐπρέσϐευον ὅτι οἱ πονηρὸν ὀφθαλμὸν ἔχοντες, ἐϐάσκανον ὄχι μόνον ἀνθρώπους καὶ κτήνη καὶ «τοὺς καρποὺς τῶν ἀμπέλων». Καὶ πρὸς ἀποτροπὴν αὐτῆς, τρὶς εἰς τὸν κόλπον των ἔπτυον ἢ ἔπληττον τὸν πονηρὸν ὀφθαλμόν, αἱ δὲ μητέρες ἤλειφον μὲ ἀσϐόλην τὸ μέτωπον τῶν νεογνῶν, δεισιδαίμων πρόληψις διὰ τῶν αἰώνων διατηρηθεῖσα καὶ σήμερον εἴς τινα χωρία κρατεῖ. Ὡς προφυλακτήρια κατὰ τῆς βασκανίας, ἐκτὸς κοκκίνων ὑφασμάτων ἢ κωδωνίσκων ἐπὶ τῶν ϐρεφῶν, οἱ Βυζαντινοὶ κατέφευγον καὶ εἰς ψαλμούς, διὰ τῶν ὁποίων ἐπιστεύετο ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ θεραπευθῶσιν οἱ πληγέντες ὑπὸ σκορπίου ἢ δηχθέντες ὑπὸ ὄφεως, δι' ἐπὶ τούτῳ ἀδρῶς ἀμειϐομένων θηρεπωδῶν, οἱ ὁποῖοι ἀνεφέρετο ὅτι κατώρθωναν νὰ ἀπομακρύνωσι τοὺς ὄφεις καὶ τοὺς σκορπίους. Κοινῶς δ' ἐπιστεύετο, ὅτι πλὴν τῶν ἀσθενειῶν τῶν ἀνθρώπων, δι' ἐπωδῆς ἐθεραπεύοντο καὶ τῶν κτηνῶν αἱ νόσοι καὶ τῶν ἀγρῶν ἡ στείρωσις, ἀφ' ἑτέρου δ' ὅτι ἐπετυγχάνετο ἡ εὐκαρπία τῶν ἀμπέλων, ὁ πληθυσμὸς τῶν ϐοσκημάτων καὶ ἐπὶ πλέον ἡ κατὰ τὰ διάφορα κυνήγια ἐπιτυχία.

☆

Ἐν τούτοις, ἡ Ἐκκλησία ἀπεστρέφετο καὶ κατεδίκαζεν ὅλους τοὺς περὶ τὰ μαγικὰ ἀσχολουμένους, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τοὺς θηρεπωδοὺς ἢ ἐπαοιδούς. Ἰδιαιτέρως μάλιστα, ὁ Μ. Βασίλειος διὰ τὴν βασκανίαν ἀπεφαίνετο «ὡς τῇ γυναικωνίτιδι ὑπὸ γραϊδίων παρεισαχθεῖσαν», εἰς δὲ τὸν ἐξαγορεύοντα γοητείαν ἐπέϐαλλε νὰ ἠροφαγῇ καὶ πρὸς μετάγνωσιν νὰ κάμνῃ διακοσίας καθ' ἑκάστην ἡμέραν μετανοίας.

Τέλος, ἡ ἐν Τρούλλῳ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος διὰ τοῦ 61 Κανόνος ὥριζεν: «Οἱ τὰς λεγομένας μαγείας καὶ γοητείας καὶ ἐξορκισμοὺς ποιοῦντες γυναῖκες ἢ καὶ ἄνδρες καὶ μάλιστα ἐν ταῖς ἐπισήμοις ἑορταῖς ἀνάθεμα».

ΣΩΤ. Α. ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΦΟΥ ΠΑΡΕΜΕΡΙΣΘΗ Η ΤΟΣΟΝ ΠΡΟΣΦΙΛΗΣ ΑΛΛΟΤΕ ΒΙΒΛΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ Μ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΑΝ ΑΜΒΛΥΝΕΤΑΙ ΣΥΝΕΧΩΣ ΤΟ ΗΘΙΚΟΝ ΑΙΣΘΗΤΗΡΙΟΝ

Νέαι ἰδέαι ποὺ προοιωνίζονται κατάρρευσιν

ΜΙΑ ΔΗΛΩΣΙΣ ΕΚΣΠΑΩΣ ΒΟΜΒΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἴσως γιατὶ τὰ σκάνδαλα ποὺ ξέσπασαν τελευταίως στὴν Ἀγγλία εἶναι πολλά, ἴσως γιατὶ ἐδημιουργήθη νέα κατάστασις στὶς κοινωνικὲς καὶ ἐρωτικὲς σχέσεις, τὸ ϐέϐαιο εἶναι πὼς τὸ κράτος ἀρχίζει νὰ ἀποκτᾷ νέες ἰδέες. Ὁ δόκτωρ Πῆτερ Χέντερσον, 59 ἐτῶν, Ἰατρικὸς σύμϐουλος τοῦ ὑπουργείου Ἐκπαιδεύσεως προέϐη σὲ μιὰ δήλωσι, ποὺ εἰδικὰ γιὰ τὴν Ἀγγλία, θὰ ἔπρεπε ἔως τώρα νὰ ἐθεωρεῖτο πάρα πολὺ τολμηρή.

Ὁ δόκτωρ Χέντερσον εἶπε:

—Γνωρίζω πολλὰ νεαρὰ ἀνδρόγυνα, ποὺ εἶχαν σεξουαλικὲς σχέσεις πρὶν ἀπὸ τὸ γάμο. Δὲν θὰ μποροῦσα νὰ χαρακτηρίσω ὡς ἀνήθικες τὶς πράξεις τους, ἀλλὰ οὔτε καὶ τὶς κοπέλλες, οἱ ὁποῖες προσῆλθαν στὴν γαμήλιο τελετὴ δίχως νὰ εἶναι ἀγνές.

Ἡ δήλωσις αὐτὴ τοῦ δόκτορος Χέντερσον ἔγινε στὸ Κεντρικὸ Συμϐούλιο Ὑγείας, ἐνώπιον ἐκπροσώπων τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κόσμου, κοινωνιολόγων καὶ καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Καΐμπριτζ, ἀποτελεῖ δὲ τὴν πρώτη ἐπίσημη δήλωσι Ἄγγλου ἰατροῦ καὶ ἐκπαιδευτικοῦ, ἡ ὁποία δὲν λαμϐάνει ὑπ' ὄψι τὸ θέμα τῆς ἀγνότητος στὰ κορίτσια.

—Ὁ δόκτωρ Χέντερσον ἐτόνισε: Παρ' ὅλα αὐτὰ, οἱ σεξουαλικὲς σχέσεις δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχουν στὸ σχολεῖο, ἀκόμη καὶ ὅταν οἱ νέοι πανδρεύωνται ἀπὸ τὸ 16ο ἔτος τῆς ἡλικίας τους. Θεωρῶ ὅτι τὸ ζήτημα αὐτὸ εἶναι καθαρῶς ζήτημα ὡριμότητος. Ἐπειδὴ ὅμως μερικοὶ νέοι δίνουν ἀπὸ πολὺ νωρὶς μιὰ ὑπόσχεσι γιὰ τὸν γάμο, δὲν θὰ πρέπει νὰ ἀρχίσουν ἀπὸ ἐνωρὶς καὶ ἐνῶ ἀκόμη φοιτοῦν στὰ θρανία τὶς σεξουαλικὲς σχέσεις των.

Οἱ ἀνακοινώσεις τοῦ δόκτορος Χέντερσον ἔφεραν ἀναστάτωσι στὴν Ἀγγλία. Πολλοὶ γονεῖς εἶπαν:

—Τὰ παιδιά μας, ἔχοντας ἕνα εἶδος ἐνθαρρύνσεως ὅτι οἱ σεξουαλικὲς σχέσεις δὲν ἀποτελοῦν ἁμάρτημα, θὰ εἶναι τώρα ἀσυγκράτητα. Πρέπει νὰ ἐξετασθῇ καὶ πάλι τὸ θέμα αὐτό.

Ἡ ἐκκλησία ὑπῆρξε πολὺ πιὸ κατηγορηματική:

—Τὰ διδάγματα τοῦ Χριστιανισμοῦ εἶναι σαφῆ. Ἡ Χριστιανικὴ ἠθικὴ καταδικάζει τὶς σεξουαλικὲς σχέσεις πρὶν ἀπὸ τὸ γάμο. Κάθε ἀντίθετη ἀντίληψι εἶναι ἐσφαλμένη.

Διάφοροι σύλλογοι γιὰ τὴν δημιουργία εὐτυχισμένων ἀνδρογύνων, πῆραν ἀνάλογη θέσι:

—Δὲν συμφωνοῦμε μὲ τὴν δήλωσι τοῦ Χέντερσον. Οἱ σεξουαλικὲς σχέσεις εἶναι ταυτόσημες μὲ τὸν γάμο. Δὲν μποροῦμε νὰ ἀνατρέψωμε πεποιθήσεις τὶς ὁποῖες ἀπὸ χιλιάδες χρόνια παραδεχόμαστε.

ΤΟ ΣΕΠΤΟ ΚΕΙΜΗΛΙΟ

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΥΠΕΡΟΧΟΥ ΑΡΕΤΗΣ

Τοῦ κ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΣΕΡΕΤΗ, καθηγητοῦ

Ἂν ἡ πρώτη Εὔα θέλησε νὰ πάρῃ ἀπὸ τὸν Διάϐολο ὅ,τι ὁ Θεὸς τῆς ἔδωκε μὲ μέτρο μόνο, ἡ δεύτερη Εὔα - Μαρία δέχεται τυφλὰ ὅ,τι ὁ Θεὸς θέλησε νὰ τῆς δώσῃ. Ἕνα δρόμο γνωρίζει· «γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμα Σου». Εἶναι τὸ ἰσόϐιο σύνθημά της. Καὶ τώρα, στὸν ἐπίλογο τῆς τρικυμισμένης ζωῆς της, μέσα σὲ ἀτμόσφαιρα στοργῆς στὸ σπίτι τοῦ «ἠγαπημένου Ἰωάννου καὶ Παρθένου», ἀρχίζουν οἱ νοσταλγικὲς περιπλανήσεις. Τί νὰ πρωτοθυμηθῇ ὅμως; Ποιὰ εἰκόνα νὰ συγκρατήσῃ περισσότερο; Τὰ Εἰσόδια, ποὺ «τριετίζουσα δάμαλις» ἀνεϐαίνει τὶς ϐαθμίδες τῆς ἀφιερώσεως; Τὸν Εὐαγγελισμό, ποὺ περιδεὴς καὶ ἔκθαμϐη δέχεται τὸ ἀγγελικὸ μήνυμα γιὰ τὸ ἀπερινόητο μυστήριο, ποὺ θὰ μεταϐάλῃ τῆς ἱστορίας τὴν ροὴ καὶ θὰ ἀναπλάσῃ τὴν φθαρεῖσα θεία εἰκόνα; Τὸ φιλόξενο σπήλαιο, «ὅπου ἔφερε στὸν κόσμο τὸ φῶς τοῦ κόσμου»; Τὴν φιλάνθρωπο τριετία, ποὺ ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου καὶ ἀπειρογάμου καὶ συναΐδιος ϐλαστὸς καὶ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ διέρχεται τὸν ϐίον του «εὐεργετῶν»; Τὸ ἰκρίωμα τῆς χλεύης καὶ τῆς ὀδύνης τοῦ Ἀϐόλου καὶ Ἀναμαρτήτου Υἱοῦ της; Τὸ γλυκὺ πρωϊνὸ τῆς θριαμϐευτικῆς ἀναστάσεως, ποὺ «ὑπήντησε τῇ Παρθένῳ ὁ Ἰησοῦς», ὅταν νικητὴς τοῦ θανάτου ἔγινε ὁ σημαιοφόρος τῆς καινούργιας ζωῆς; Κάθε εἰκόνα καὶ μιὰ πρᾶξις ἀφοσιώσεως. Κάθε περιστατικὸ τῆς ζωῆς της καὶ ἕνα ἀστραποϐόλημα ἀρετῆς τῆς «καθαρωτέρας λαμπηδόνων ἡλιακῶν». Καὶ ὅταν σταμάτησε ἡ ἀναδρομὴ στὰ περασμένα, ὑποκύπτει ταπεινὰ στὸ θέλημα τοῦ Υἱοῦ της καὶ Θεοῦ της. Μὲ τὸ ὅραμα τῆς ὁλόφωτης μορφῆς Του, κλείνει τὰ μάτια μέσα στὸν ὡραιόμορφο κῆπο τῆς Γεθσημανῆς, ἐνῷ τὰ ἄσπιλα χείλη ψιθυρίζουν:

«Ἀπόστολοι ἐκ περάτων συναθροισθέντες ἐνθάδε...».

☆

Πάντοτε ἡ Παναγία προϐάλλεται σὰν ὑπόδειγμα ὑπεροχου ἀρετῆς. Τιμᾶται σὰν ἀπαρχὴ καὶ «Τύπος» τῆς ἡγιασμένης καὶ μεταμορφωμένης κτίσεως. Τὸ πρόσωπο, «διὰ τοῦ ὁποίου ἐκφράζεται ὅλος ὁ κόσμος τοῦ Θεοῦ». Τοῦ ἀνθρωπίνου γένους τὸ ἐγκαλλώπισμα. «Τὸ αὔχημα πάσης κτίσεως». Τὸ σημεῖο ἑπαφῆς γῆς καὶ οὐρανοῦ. Ὄργανο θείας ἐκλογῆς, γιὰ νὰ λάϐῃ χώρα τὸ «μυστήριον τὸ χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένον», ἀλλὰ καὶ τὸ «χρυσοῦν τῆς ἀρετῆς θυμιατήριον». «Μυστικὸς παράδεισος, ἀγεωργήτως ϐλαστήσασα Χριστόν...», ἀλλὰ καὶ ἡδύπνοον κρίνον, πιστοὺς εὐωδιάζον». Ὁ τέλειος τύπος τῆς σωφροσύνης, ποὺ ὁραματίζεται στὸ περίφημο χορικὸ του ὁ Σοφοκλῆς σὰν ὑπέρτατο ἰδεῶδες τῆς ζωῆς «τὰν εὔσεπτον ἀγνείαν λόγων τε ἔργων τε πάντων, ὧν νόμοι πρόκεινται ὑψίποδες...». Τὸ ἐνσαρκώνει αὐτὴ ποὺ χαιρετίζει ὁ πνευματοκίνητος ὑμνογράφος· «χαῖρε πιστῶν ὁδηγὲ σωφροσύνης». Ὁ τέλειος τύπος τῆς μαρτυρικῆς καὶ ὑπομονητικῆς μητέρας, ἔπειτα. Βασίλισσα τοῦ πόνου καὶ τῆς καρτερίας αὐτή, ἀπὸ τὸ δικό της πόνημα πονεῖ τοὺς πονεμένους. Γι' αὐτὸ «οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται». Εἶναι τῶν ϐλιϐομένων ἡ χαρὰ καὶ «λιμὴν ϑαλαττεύουσι καὶ ὁρμητήριον ἐν τῷ πελάγει τῶν ϑλίψεων». Ἡλιοστάλλακτος ἀγνότης, ἁπλότης μορφῆς, γνῶσις προσωπικὴ τῶν ἀποχρώσεων τοῦ πόνου, ἰδανικὴ σχέσις μὲ τὸν Σωτῆρα, ὑπεροχὴ ἀγιότητος τὰ φωτεινὰ διάσημα τῆς ϐασιλίσσης, ποὺ ὕστερα ἀπὸ τὴν θεία της Κοίμησι παρέστη ἐκ δεξιῶν τοῦ Υἱοῦ της «ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιϐεϐλημένη, πεποικιλμένη».

☆

Ποῦ, ὅμως, καιρὸς μέσα στὴ μυρίοχλο τύρϐη τῆς καθημερινότητος γιὰ νὰ σκεφθοῦμε τὸ ἁγιασμένο πρότυπο τῆς ἀρετῆς; Ἡμέρα ἀργίας καὶ φυγῆς ἡ ἡμέρα τῆς Παναγίας! Ἀδιάφοροι οἱ ἄνδρες ἀπορροφῶνται ἀπὸ τὴν ϐιοπάλη καὶ τὴν ϐιομέριμνα. Οὔτε οἱ γυναῖκες δὲν συγκλονίζονται. Καὶ εἶναι δική των ἑορτή. Εἶναι δικός των θρίαμϐος, ποὺ τὸ λησμόνησαν! Καὶ νὰ ἤθελαν πρῶτες οἱ γυναῖκες νὰ σταϑοῦν γιὰ λίγο σήμερα, «ποὺ τὴν ζωὴν ἡ κυήσασα πρὸς ζωὴν μεταϐέϐηκεν», καὶ νὰ ἀτενίσουν τὴν φωτεινὴ πορεία της καὶ νὰ ἀντιγράψουν κᾶτι ἀπὸ τὸ Μεγάλο Πρότυπο! Καὶ πόσο ἀνάγκη ἔχομε ἀπ' αὐτὴ τὴν ἐνατένισι, σήμερα ποὺ αἰϐεροϐάμονες ποιηταὶ καὶ ϑετικισταὶ κοινωνιολόγοι συναντῶνται στὴ διακήρυξι, ὅτι ἦρϑε ἡ μεγάλη ὥρα νὰ προωϑηϑοῦν οἱ «γυναικεῖες ἀξίες»! Ὅ,τι πολύτιμο κατέλυσε ὁ «προαιώνιος ληστρικὸς Ἀνδρισμός», ποὺ βασίστηκε στὰ ὅπλα καὶ στὴ ϐία καὶ στὴ σφαγὴ μὲ τὸν πυρετὸ τῆς λείας καὶ τοῦ αἵματος», μόνο ἡ ἐπιστροφὴ στὸ ἠθικὸ καϑεστὼς τῆς μητρότητος ϑὰ τὸ ἐπανορϑώσῃ. Χρειάζεται ἀλλαγὴ στὴν ψυχὴ τοῦ ἀνϑρώπου. Ἀλλαγὴ στὰ αἰσϑήματα, στὶς σκέψεις, στὴν ϑούλησι. Ἐκεῖ παίζεται πάντα ἡ τύχη τῆς οἰκουμένης. Ὅσο ρημάζει τὸ μῖσος, ὁ φϑόνος, ἡ ἀλαζονεία τὶς ψυχές, μὴν περιμένετε νὰ σταματήσουν οἱ ϑαϑυστένακτες κατάρες, νὰ σκάσῃ τὸ χαμόγελο στὰ πικραμένα χείλη, νὰ τραγουδήσουν ἡ χαρὰ καὶ ἡ εἰρήνη τὸ ἀϐασίλευτο τραγοῦδι των πάνω στὸν πολυστένακτο πλανήτη μας. Τὴν «γυναῖκα ζητήσατε». Τὴν γυναῖκα - μητέρα, παιδαγωγὸ τοῦ ἀνδρός. Στὰ χέρια της τῆς κοινωνίας ἡ ἀνύψωσις. Ὄχι τὴν ἀνδροποιημένη γυναῖκα τοῦ ἀρνητικοῦ φεμινισμοῦ, τὴν γυναῖκα παρῳδία τοῦ ἀνδρός, ἀλλὰ τὴν γυναῖκα στὸν ρόλο της. Στὴν γυναικεία ἀγάπη, στὴν στοργή, στὴν ἀφοσίωσι, στὶς ἀκατάλυτες μητρικὲς δυνάμεις ἡ ἐκκλησις τῆς ϐασανισμένης ἀνϑρωπότητος. Μιὰ καὶ ἡ προσευχή μας σήμερα στὴν ἔνδοξο Κοίμησι τῆς ϐασιλίσσης τῆς ἀρετῆς: Οἱ σύγχρονες γυναῖκες νὰ τὴν ἀντιγράψουν. Τότε ϑὰ λάμῳῃ ἡ χαρὰ τῆς ζωῆς στὴ δύσκολη πορεία μας.

ΣΤΑΥΡΟΣ Σ. ΣΕΡΕΤΗΣ

ΕΠΙ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΗΜΕΡΑ

Η ΥΠΕΡΜΑΧΟΣ ΚΑΙ Η ΕΘΝΙΚΗ ΖΩΗ

Τοῦ κ. ΔΗΜ. Ν. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

Πλατυτέρα τῶν Οὐρανῶν ὠνομάσθη, αὐτή, ἡ ὁποία ἐκοιμήθη. Δὲν ἀπεϐίωσεν, ἀλλὰ μετὰ τὴν κοίμησίν της, ὑπῆρξεν ἡ ζωντανὴ εἰκὼν τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου, τῆς ἐϑνικῆς μας δὲ ζωῆς κατ' ἐξοχὴν σύμϐολον ἅγιον.

Στὰ πρῶτα χρόνια τῆς νέας ϑρησκείας καὶ μέσα εἰς τὰς κατακόμϐας, εἰς τοὺς διωκομένους ἐστάϑη ἡ μορφή της παλμός, δύναμις, στοργή, παρηγορία.

Εἰς τὸ Ἔϑνος μας γίνεται ἀστείρευτον ταμεῖον ἐλπίδων, δίδαγμα καρτερίας ὑπερόχου.

Ἐπιϐλητικὴ ἦτο τῆς Ἀϑηνᾶς ἡ ϑεότης εἰς τοὺς κλασσικοὺς αἰώνας. Ἐϑεωρεῖτο ἡ καϑοδηγὸς διὰ τὸν ἐξανϑρωπισμὸν καὶ τὴν ἐξημέρωσιν. Ἦτο ἡ προστάτις καὶ ἡ σύντροφος εἰρηνικῶν ἔργων καὶ πολεμικῶν ἀγώνων.

Ὅμως, εἰς τὴν ἐμφάνισιν εἰς τὸ προσκήνιον τῆς ἱστορίας τῆς Νέας Πίστεως, ὁ Ἕλλην ἐγκολπώνεται τὴν νέαν πίστιν καὶ τὸ καινούργιο μήνυμα. Ὁ φανταστικὸς πλοῦτος τοῦ Δωδεκαϑέου καὶ ἡ αἴγλη τοῦ κλασσικοῦ κόσμου παραχωροῦν τὴν ϑέσιν των εἰς τὴν τιμὴν καὶ σεϐασμὸν καὶ λατρείαν, ϑὰ ἔλεγε κανείς, τῆς Παναγίας.

Ἔγινε πανελλήνιον προσκύνημα. Αὐτὸ τὸ προσκύνημα ἔλαϐεν ἔκφρασιν νέαν, οὐσιώδη, πλέον στοχαστικὴν τῆς ἀρχαίας λατρείας. Οἱ ὕμνοι τῆς Ὑμνογραφίας, τὰ ἐμπνευσμένα ποιητικὰ δοκίμια καὶ ἡ ἐμπνευσμένη ποιητικὴ μοῦσα τῶν Νεοελλήνων ποιητῶν τὸ ἐπιμαρτυροῦν. Κέντρον τῆς πνευματικῆς ζωῆς τοῦ Μεσαιωνικοῦ καὶ τοῦ Ὑποδούλου Ἑλληνισμοῦ, ἡ σεπτὴ μορφή της. Νικητήρια καὶ εὐχαριστήρια, ἀτέρμονες γενεαὶ Ἑλλήνων ἀφιέρωσαν μὲ σεϐασμὸν διὰ τῶν αἰώνων πρὸς τὴν Παναγίαν.

Εἰς πομπὴν ἐπιϐλητικὴν καὶ εἰς μυστικὴν ἔκστασιν ἀκολουϑοῦν τὰ ἐπίϑετα, τὰ ὁποῖα ἐφιλοτέχνησεν ὁ Ἑλληνισμὸς εἰς τὴν Θεοτόκον. «Βασίλισσα τῶν Οὐρανῶν». Γαληνή, Ἀστροφοροῦσα, Δακρυρροοῦσα, Διακονοῦσα, Κοσμοσώτειρα, Πανάχραντος, Χρυσομαλλοῦσα, Κυρία τῶν Ἀγγέλων, Κιϐωτός, Κεχαριτωμένη κλπ.

Εἰς τὰ σκληρὰ χρόνια τῆς Δουλείας, δυνατὴ ὑπῆρξεν ἡ προσμονὴ τῆς σωτηρίας ἀπὸ τὴν Θεομήτορα. Αὐτὴ ἐστρατήγευσεν εἰς τὸν ἱερὸν πόλεμον διὰ τὴν ἐλευϑερίαν τοῦ Γένους. Εἶναι ἡ ἐλευϑερώτρια. Ἡ πρόμαχος τοῦ Ἔϑνους μας, τὸ ψυχικὸν στρατηγεῖον, ἡ εὐγενὴς καὶ φωτεινὴ καϑοδηγὸς ὑπῆρξεν ἡ Παναγία. Σήμερα ϑεωρεῖται ἡ Κιϐωτὸς μεγάλων πόϑων καὶ ζωντανῶν ἐλπίδων.

Οἱ στίχοι τοῦ ποιητοῦ εἶναι ἐκφραστικοὶ καὶ τόσον συγκινητικοί:

Ὦ ϑεία τοῦ Γένους καὶ γλυ-
(κειὰ παρηγορὶὰ καὶ ἐλπίδα
γιὰ τὴν ἀπάντεχη χαρά, γιὰ
(τὴν τιμὴ τὴν τόση
γιὰ τὴν οὐράνια δύναμη, ποὺ
(ἐσὺ μᾶς ἔχεις δώσει
ὅσο ϑὰ ζῇ ἡ Ἑλλάδα μας, Μη-
(τέρα (τρισμεγάλη).

Εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ λαοῦ μας ἀκτινοϐολεῖ ἡ αἰγλήσσα μορφή της. Κάμποι, ϑουνά, νησιά, πολιτεῖαι, χωριά, δάση, λαγκάδια, λόφοι, ἀκρωτήρια συνδέονται μὲ τὸν ἀπέραντον ϑρῦλον τῆς Θεομήτορος.

☆

Ἐδῶ καὶ 23 χρόνια, εἰς τὸν σεπτὸν ναὸν τῆς Παναγίας τῆς Τήνου ἐγίνετο ἡ μεγάλη πανήγυρις διὰ τὴν ἐπέτειον τῆς Κοιμήσεως. Ἀπὸ τὸ ἀδόκητο καὶ δολοφονικὸν κτύπημα τοῦ Φασισμοῦ, τότε, ἐϐεϐηλώϑη τὸ μεγάλο πανηγῦρι. Τὸ εὔδρομον «Ἕλλη», ποὺ εἶχε σταλῆ διὰ νὰ τιμήσῃ τὴν ἑορτὴν τῆς Μεγαλόχαρης, ἐϐυϑίσϑη ἀπὸ τορπίλλην ἐχϑρικοῦ ὑποϐρυχίου.

Διεσαλπίσϑη τὸ μήνυμα ἐϑνικοῦ συναγερμοῦ εἰς τὰ πέρατα τοῦ Ἔϑνους. Οἱ Πανέλληνες ἐξηγέρϑησαν. Ἀπὸ τὰ κύματα τοῦ Αἰγαίου τὸ ἀήττητον πνεῦμα τοῦ Ἔϑνους, δυναμωμένο ἀπὸ τὴν διλαίαν ὀργὴν τῆς Μεγαλόχαρης, ἀνεδύϑη καὶ εἰς τὰ σκυϑρωπὰ καὶ ἀπροσπέλαστα ὄρη τῆς Βορείου Ἠπείρου ἐσημείωσε πορεί-

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΩΤΟΛΟΚ

ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΚΛΕΠΤΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, ('Ιδ. Ὑπηρεσία). —Εἰς Λονδῖνον ἀνηγγέλϑη τὴν παρελϑοῦσαν ἑϐδομάδα ἡ κατασκευὴ τοῦ πρώτου «εἰς τὸν κ